

Ние едвамъ що преминахме прѣзъ селото Радово, което, види са, да е било цвѣтуще и сравнително съ другите най-малко е пострадало отъ баши-бозуците. То е имало 160 дома, отъ които не е останалъ нито единъ, и жителите му сега живѣятъ подъ сламени шатри, направени посреда развалините. Тѣ тозчасъ на обиколиха и ни приказаха, че никакъ не сж противили на баши-бозуците, и че щомъ узнали за приближаванieto имъ, во-време побѣгнали, и така спасили жените и дѣцата си. Отъ тѣхъ погибнали само 22 души, и 8 биле затворени слѣдъ завржщанieto имъ въ селото. Повели ги обиковани въ Филибе и въ пхтя ги убили; а когато тѣлата на тия злощастници биле намѣрени въ шубрачките, турците обяснили, че това, вѣроятно, сж труповете на нѣкои убити вжзстанници, неизвѣстно по кой начинъ испаднали на пхтя. Като сж вхрнали на своите пепелища, Радовчанете не намѣрили нищо: добитака, овцете, конете, покжщнината имъ и сичко друго било разграбено отъ турците. Жетвата и до сега стои въ полето не сжбрана и селяните не могатъ нищо да работятъ безъ волове, отъ които сѣка челядь е имала по единъ чифтъ, сичко до 640 глави. Турците са отказватъ да вхрнатъ плячката си, освѣнъ 33 за нищо непригодни волове, а ако злочестите пострадали не си зематъ назадъ воловете, нѣма да сжбератъ жетвата си и да си направятъ кжщи, за което е нужно да се возятъ джрва отдалечъ, то прѣзъ зимата тѣхното положение ще дойде до ужасно бѣдствие. Турските власти увѣряватъ навредъ Скайлера, че добитака е вхрнатъ на жителите отъ опустошените села, и че ще са даде помощъ на селяните, за да